

Ξενοία
 Νεφρικός
 ΑΘΛΗΤΑΦΟΣ
 Ανδρεώ Θεριστοκλέους
 ΕΘΝ. Κινημα
 Ξενοία
 Κυπρός -> 1821
 Νεωαυσία
 Συναρχοι
 ΕΛΛ. Προξενείο
 Γ. Α. Αθήνων

ΜΕΛΕΤΗ
 ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΛΙΡΙΑ ΤΩΝ
 ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΕΝ ΑΡΜΗΝΣΩ.
 ΑΓΩΝΩΝ

Ἀπieroῦται τῷ φίλῳ
 ΑΝΔΡΕΑ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐνός τῶν ἀπαίων ἡθικῶν πλε-
 νεκτημάτων καί ὑπὸ ἐθελῶν ἀποφιν-
 λίας συντελεστικῶν πρὸς τοῖς ἰδιω-
 τῆς Ἑλληνικῆς Οὐνιότητος. ἔτι καί
 θά προῦψωσιν ἐκ τῆς τελείως καί
 πάλιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πόλει
 τῆς Αἰμνητοῦ Παγκυπρίων Ἀγώνων,
 ὅτι βεβαίως θά θυμωθῇ σθεῖος τὸ
 ἀνθρῶπινόν, δεξασθῇ σπεῖγας τὸ νεῖκος
 καί ὑμνήσῃ ἀνδρείαν ἢ εὐνίαν, εἰς
 τὰ αἰθερία δὲ παρωχημένης ἐπαχῆς
 προγενετικῆς εὐλείας ἢ εὐψυχῆς ἢ δι-
 αμύνης ἐκαστοῦ ἡμῶν ἐκτός τῆς θρη-
 λωμένης παναλληνίου εὐγνωμοσύνης
 πρὸς τοὺς ἀναλαθόντας τὴν ἀντισ-
 στασιν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐν τῇ
 εὐάνθρωπῃ καὶ καλλιγύνει Κύπρῳ καί
 ἰδίως εἰς Σὲ. τῆς ἱερωτέτης τῶν ἀπα-
 στολῶν πολύτιμ' ἔργατα. εἰς Σὲ, φίλε
 Ἀνδρεα, ὁλόκληρον τὸ βίον κατανε-
 λώσαντα ἐπὶ τῇ παιδείᾳ τῶν Ἑλ-
 ληνοπαιδῶν τῆς Κύπρου, οὐδεὶς δὲ ἐ-
 μολογουμένως φεισάμενον κόπου καί
 μόχθου, ὅπως ἡ ὑμῶν ἐκείνη εὐεξία τῆς
 Κυπριακῆς νεότητος συμβεβήκει τέλος
 παραπλεύρως τῇ σωματικῇ ἀναπύ-
 ξει τῆς. ἐπιτραπὴν μοι ἵνα χρησθῶ
 ὀλίγας λέξεις, οὐχὶ βεβαίως πρὸς δι-
 καιολογίαν τῶν ἀποφασισθέντων, ἀλλ'
 ὅπως καὶ πάλιν ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῶν
 δυνάμεών μου δινηθῶ νὰ ὑμνήσω τοῦ
 Κυπριακοῦ Ἀπιοῦ τὰς ἀρετὰς, ἐπικα-
 λούμενος ἐπὶ ταύτῃ ἀρωγὸν τὴν ἐν
 θαρρύνουσιν τὸ ἄχρει τῆς γραφίδος
 παρήγορον ἐλπίδα.

Κατὰ τὴν ὑπερτιτραπὴν ἐν Κύπρῳ
 διαμένην μου, πολλὰ καὶ συνήντησα
 τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους ἐν πολυπλη-
 θέσει ὁμηγύρεσι. Προεπάρησα νὰ
 ἐκδηλώσω αὐτοῖς ὅτι ἡ καρδίαν μου
 ὑπηγάρευε, τοῖς ἡνυχῇ ἐνθάδε τὸ
 μέλλον. θαυμάζων σύμμαχον τὴν διακρί-
 νουσαν αὐτοὺς ἐθελουσίαν καὶ ἀγα-
 πατριωτισμόν, τέλος ἐπόθησα, ὡς αὐ-
 τοὶ ἐπέθησαν. Καὶ ἂν αἱ καιρικαὶ πε-
 ριστάσεις ἐφυγάδευσαν πρὸς κερταὴν
 τὴν πραγμάτων τῶν κοινῶν ἡμῶν
 πέθω, ἢ προσεχῆς πάδημας ἐν Αἰ-
 μνητῶ Παγκυπρίῳ Ἐσπρῇ ἀνακουσί-

Ο! (πιστάκου· τις ἐπὶ τοῦ ἡσπέρ
πτήρος ἄκου πικας, θρεῖλουνσι πρὸ παν-
τός· ἐκ τοῦ συναγγυς νὰ σπουδάσωσι
αὐτόν. Οὕτω τῆς λεγομένης ἀξια-
σπουδασίας τὰς διὰ τούτοις εἰς πολ-
λὰ δύναται τις νὰ ἐκτελέσῃ καὶ

Ἡ ἑκ τῆς λατρείας τῆς
Πανδύμου μετὰ τῆς Γρουῖα ὑπὸ τοῦ
Ναυάρχου τῶν Ἀρκτωδῶν Ἀγαπήνωρος
καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀποίκων εἰσδύσαν-
τα χλύδῃ καὶ πλοῦτος ἐν Κύπρῳ καὶ
αἱ ἐκ τούτων ἐπὶ τῆς γενικῆς τοῦ χα-
ρακτῆρος τῶν κατοίκων αὐτῆς εἰσα-
σίου. ἤρρετο νὰ δηλητηριάσῃ αὐτοὺς
τὴν ἀμειροληψίαν των συγγενῶν των,
γενικῶς δὲ νὰ πιστευθῇ, ὅτι ὁ Κυπρι-
κὸς Λαὸς, Πελαγονικοῦ χαρακ-
τῆρος, ὑπὸ Ἀσσυρίων, Ἀσσυρίων, Ἀρ-
μενίων, Ἀρκαδικῶν καὶ Συριωνικῶ-
ἀποικίων διαμορφωθείς, ἀλλήληδαιό-
χως δὲ κατακτηθεὶς ὑπὸ Φοινίκων,
Ἀσσυρίων, Βαβυλωνίων, Αἰγυπτίων,
Περσῶν, Ἑλλήνων, Μαιεζῶν, Περ-
σιανῶν, Ρωμαίων, Βυζαντινῶν. Ἀγ-
γλων, Ναϊτῶν, Γάλλων, Εὐαίων καὶ
Ὀθωμανῶν, ὅτι ὁ Λαὸς αὐτὸς ἀπώ-
λετο τὸ ἰθὺνικόν του ζώπυρον καὶ ὅτι
οἱ πρῶτοι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κιόου Βα-

σιλαίς Ὀνησίλῃς, Φιλόκουρος, Ἀσι-
 στοκουρος, Νύμαγός τις ὁ τερπικλῆος υἱὸς
 τοῦ Ισοκράτους ὑμνηταί, Ἀριστῆς
 καὶ οἱ ἐκ τούτων συστρατιῶται καὶ
 συμμάχηται τοῦ Στρατηλάτου Ἰων
 Μενελάου, Νικακρίων ὁ Σαλαμίνιος
 καὶ Πεισιστράτης ὁ Λαπιθιος ἦσαν ὅ-
 ται πάντες παρῳδικὰ τινα φαινόμενα
 ἡρώτων καὶ αὐταπαρηΐκειας, διότι
 τούτοις δίδεται ἄκτις ἐκ τῶν μισθῶν τοῦ
 ἱερέως τῆς ἡδοῆς, ἀπὸ τοῦ ἑορταίου πα-
 τομάχου καὶ πατὸς ἀδελφόν. Ἡρ-
 κλεὺς δὲ κηρύττειν οἱ ἀντιπροσώπωντες
 ὡς ποιητὴς τῆς θῆρας φαντασίας μυθό-
 πλασμα τῇ ἀπαστολῇ γαλλοῦ πο-
 λεμικοῦ θώρηκος τῷ Ἀγαμέμνονι ὑπὲρ
 τοῦ κατὰ Πύρρον Μαχουτάλα τῆς ἐκ-
 παρχῆς ἰκαίτης Κυπρίου Βασιλέως Κι-
 ούρου καὶ Ξιάρου τυφλοὶ ὁπαδοὶ τού-
 των, νὰ ἀποδεχθῶσιν ἱστορικὴν ἐκ-
 ἴτης ἐπερθελὴν καὶ λεπτολόγον ἐκ-
 αὐτοκρίτην τῇ προφορᾷ τιμῇ
 τῆς πολυτιμοῦ σπάθης τῷ Μεγάλῳ
 Ἀλεξανδρῷ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πα-
 σικύπου, χαίρει τῇ σπάθῃ ταύτην
 ὁ δορυατὴς, τιμὴν τὸν δωρητὴν,
 ἐξώσθη, ὡς γνωστὸν, ἐνώπιον ἀπάν-
 των τῶν στρατηγῶν του καὶ σὺν τῇ
 σπάθῃ ταύτῃ νικητὴς εἰς τὴν ἐν Ἀρ-
 βήλοις καὶ Γαυγαμήλοις μάχῃν ἀ-
 νιδαίχθη. Ἦσαν δὲ μερικαὶ ἐκ συ-
 στήματος βατολογίαι νὰ ἐκτισχύσω-
 σιν ἱστορικῶν γεγονότων, περιποιούν-
 των τιμὴν τοῖς ἀδικηθεῖσι Κυπρίοις.

Οὕτως ἐλησμονήθησαν αἱ τρεῖς ἡ-
 ροὶ καὶ ἱκαναστάς τις τῶν Κυπρίων κα-
 τα τῶν Περσῶν, οἵτινες τῇ ἐκπαρχῇ ἐ-
 κείνῃ ἐκωροῦντο καὶ ἦσαν οἱ πραγ-
 ματικοὶ τοῦ ἐλληνισμοῦ πολέμιοι.
 Ἐλησμονήθη τοῦ ἐνδόξως πεσόντος ἐν
 Σαλαμῖνι μεγαθύμου Βασιλέως Ὀνη-
 σίλου ἡ ἡρώϊα δρᾶσις, τὸ ἀδελφικὸν
 πρὸς τὸν Γέργον φίλτρον εἰς ἧσαν α-
 μείραν θέντος ὑπὲρ τῆς ἀπὸ τοῦ Ξιου-
 κού τῶν Περσῶν ζυγοῦ ἀπικλυθεῖσθαι
 σκῆς τῆς πατρίδος του, αὐτοῦ τοῦ το-
 σοῦτον γενναίως κατὰ τοῦ Ἀρτυδίου
 ἐντελεξιθέτου, ὑπὲρ τῶν Ἀμαθουν-
 τῶν δὲ μετὰ καιρὸν ὡς ἥρωος λα-
 τρυθίντος. Ἐλησμονήθη τοῦ Βασιλέ-
 ως τῶν Σολῶν Ἀριστοκύπου ὁ ἐνδο-
 ξος ἐν τοῖς πεδίοις τῆς τιμῆς θάνα-
 τος. Ἐλησμονήθη τόσων ἀποκόμως ἡ
 περὶ τὴν λαδὴν νευμαχίαν παρ' ἐπὶ
 τῶν Κυπρίων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ περὶ
 τὴν Τύρον, δ.α. τῶν ἐκείνων ἱκασιν
 αὐτῶν πλείων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Π.ο-
 ταγότου Πατιράτη καὶ Ἀδρόκλῆν
 ἐκ τορθησάντων τὴν κραταίαν ἐκείνην
 πόλιν τῆς Συρίας μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ
 νοῦτος αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξανδρου

συνημισησάντων και ἐπ' ἰσῆς παρ'
 αὐτοῦ θαυμασθέντων και ἱππαιδόν-
 των. Ἐλησμονήθη ἡ εἰς Γίλαν τῆς
 Σελίας ἀποικία τῶν Κυπρίων. ἡ ὧ-
 σήτησεν ὁ ὕπὸ τοῦ Πινδάρου ὅμῃ θείας
 Δινομένης. Ἐλησμονήθησαν εἰ ἐκ
 τῶν πρώτων ἀπολουθήσαντες αὐτοί.
 προορίτως τὸ Νεόσρχον Νεσρχον
 οὐκ ἔστι τῶν Βασιλείω Σαλίων και Σπλα-
 μήας Νικολῆς και Νικαρχων. τῆς
 βασιλείου γλυθῆς και ἀναπαύσεως
 προτιμήσαντες τὸν αἰδοῦντα και πα-
 ριστεῖν ὡδὴ τῶν κυμάτων βίον ἐκ
 μέντοι τρυφῆς ποθοῦν, ὅπως συμπο-
 λιστῶσι μετὰ Κιλλήων και εὐχίμετὰ
 Περσῶν. ἤσως περὶ τὰ πλεῖστα τῶν
 Ἰωνῶν και Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου
 πάντοτε ἀναδεικνύμενοι, γνήσιοι δὲ
 ὅπως ἀπόγονοι τῶν ἐκ τῶν δόξα και
 ἐπὶ κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην ἰθὺν
 θαλασσοκρατησάντων Κυπρίων, Ἐλη-
 σμονήθη ὁ Κυπριος Σισσάνωρ. ὃν ἔχει
 λιξίτο μετὰ τὸν τῶν ἀριστῶν τοῦ
 πολέμου, αὐτὸν και μόνον, διοικητὴν
 τῆς Ἀρείας και Δραγγη-ῆς ὁ ἐκ τοῦ
 οὐ ἐγγὺς εἰδώς και ἐκτιμήσας τὰς πο-
 λεμικὰς τοῦ ἀρείας, ἐκείνος, ὁ μέχρις
 Ἰλίων τῆς ἐκπολιτιστικῆς ρομφαίας
 τοῦ τανύσας. Ἐλησμονήθη ὁ ὕπὸ τοῦ
 Ἀντιπάτρου διορισθεὶς ὡσαύτως Κύ-
 πριος Στάσανδρος διοικητὴς τῶν αὐ-
 τῶν ἱππαρχῶν. Ὡς ἀνεξίτηλον ἱερο-
 θυσίας ὑποδειγμα εἰς ἱστορικὰ ἀνίγρα-
 ψαν πάντοτε δικαίως τὸν ἥρωϊκὸν και
 μαρτυρικὸν θάνατον τοῦ πρώτου βα-
 σιλεως τῶν Ἀθηνῶν Κόδρου. Καὶ ὁ-
 μως ἐν τῇ Κυπριακῇ ἱστορίᾳ μετὰ
 παράλειψιν αἰώνων ἀναφαίνονται μι-
 μηταὶ τοῦ ὁ βασιλεὺς τῆς Πύρου Νι-
 καλῆς και ἡ σύζυγός τοῦ Ἀξιοθέα,
 ἀμφοτέρω αὐτοκατανοῦντες, ἱερομάρ-
 τυρες ἀλλ' ἔχει και αἰχμαλώτοι. Ἐκ
 τῶν πολλῶν ἱστορικῶν ἀληθειῶν
 περὶ τοῦ ἱππικοῦ χαρακτήρος τοῦ Κυ-
 πριακοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐ-
 ποχὴν, σταχυολογήσαντες ὀλίγας, ἐλ-
 πίζομεν ὅτι ἀναστρίψωσι πρόμηναι οἱ

τόσον ἀπηνῶς και ἀδίκως κρίναντες
 αὐτὸν, εὐλαστὴς δὲ νὰ κλίνῃσι τὸ γένος
 τοῦλάχιστον πρὸς τὴν πλειάδα ἐκεί-
 νην τῶν ὀνημαστῶν πελοποννησίων Πα-
 ρίων πολεμιστῶν, αἰματόφρονον ἥρω-
 ἱκὴν ἀντίστασιν προταξάντων, μό-
 νην δὲ τὴν τίφραν τῶν κατακτείνων
 σωμάτων των ὡς ἐνδύμιον καταλι-
 πόντων τοῖς στρατηγοῖς τοῦ Πτολε-
 μαίου Κελλικράτει και Ἀργεῖω.

Γυνή, θεά, όπως αν την ονομάσω-
μιν, ή Χρυσή, ή Αθάνατος, ή Δολο-
πλόκος, ή Πόντις, ή Φίλωνδρος, ή Α-
φρογένειε, ή Παρία, ή Κυπραγενής
τέλες Αφροδίτη, ή και αύτούς τούς
όρθαλμούς του Διός θαμώσασα, μετά
του τέκνου της, του τετραλίου και
πτερόεντος Έρωτος, κατατήσασα δια
του κάλλους της και πλεούσασα δια
της γενεϊοθείσης λατρείας της την
κατακτηθείσαν Μεγαλήνησιν, έφ' έ-
αυτή, δι' έλάυσασα την θρησκευτικήν
απορίωσιν των κατοίκων της, δια της
δόξου του θείου επί της άθροπί-
νης άδουαμίας (πιδράσειως κατίστη-
σεν αύτούς φιληδότους, μισοπένητους
και άμνημονας των έλληνηκών παρα-
δόσεων και ήθών, ή μάλλον έδωκε
τούτους ή προς την Ασίαν και Αφρι-
κήν γειτονείας και ή εκ τούτης άδιά-
κσπος και βαρυτάτη καταθλιπτική
πίστις των κατ' άκριβύς ισχυρών, δε-
συχητόρων;

Ο άμεριλήπτως κρίνων εν τῇ δι-
τῇ ταύτῃ έρωτήσῃ δὲν θιζήσῃ
άκρητη Γυναικα. Οίκοῦ ποτε και
αν ύπερξεν ή επί των ήθών και θι-
μων του Κυπριακού λαου έπιδλητῆ ή
έπιδρασις της λατρείας της εκ του ά-
φροῦ του ωκεανου έξιθῆναι, τότε
άπετόμως δὲ, θύναται τις άποφανθῆναι,
ότι οί το πάλαι καταγορηθέντες ως
βυθίζομε. οί εἰς άδυστον ήδονών κά-
τοιικαι της Κύπρου δὲν έπηρεάσθησαν
κάπως ύπὸ των πρώτων αὐτῶν κατα-
κτητῶν, παντί τρόπῳ προσπαθήσαντων
νά καταπνίξωσι τὰς έθνικὰς παραδό-
σεις των δουλωθέντων, αν άνεγνώρι-
ζον την πελασγοεινικήν καταγωγήν.
Προς τούτω εκ των ω. οὐκ άνευ τέλει
σφόδρος έθελωρήτη εἰς δυνατός άντιπι-
ρισπισμύς και άντι κλαίοντας επί
των όχθῶν του Πεδιαιου, Ιθαλῆς,
Κλαριου, Λαπήθου, ως άλλα τέσσα
της άποφανειθῆσης Ιερωσαλήμ θρη-
ναύοντας την άπολεσθείσα. έλευθερίαν
των, να βλέπωσι τούς Κυπρίους άνε-
μιμνησχομένους οὕτως εν τῇ λύπη
των της προίρας αὐτῶν έλευθερίας
και εὐκλείας, έπρετίμησαν φυσικῶ
τῷ λόγῳ κοί προσπαθήσαν οί κατα-
κτηται οὗτοι δια της γλυκειάς της
Πήσου αὔρας. της αναζωογονιύσης
την φύσιν, να καταστήσασιν αὐτούς
πρός καιρόν έπιλήσμονας, εἰς πολλά,
πόλεις όλοκλήρους, την Πάφον, την
Ιθαλίαν, την Κυλήρην άφιερώνοντας τῇ
λατρείᾳ Ξεινης, ήτις, αν όχι άλλο,
παρεῖχεν ἑμῶς αὐτοῖς μετά της φαινο-
μενικῆς εὐφροσύνης παρήγορον και μυ-
στηριώδη τῇ έθνικῇ άνάμνησιν. Οί
αἰσθηθεῖτες ξίτης κατακτήσεως κα

βίωσι καὶ οἱ ὡς ἐν τῇ γαστρονομίᾳ
θίσκως τῆς πατρὸς των Ἰσαάκ τε-
τας πακιστησε, αὐτοὶ καὶ μόνον ἐ-
δικαιολογήσωσι ἅπαντες, ἐν ταῖς θυσίαι-
ραῖς αὐτοῦ ἀπαύσαντα ἰακὶ, ἐπου-
ρησι ὡς ἀντίση. ὁ ἀγαλλισσάμενος
μετὰ αὐτοῦ, τῇ Μηρίᾳ, εὐδοκίᾳ ὅ-
τι λατρεύουσιν τῇ Ἑλλητικῇ προ-
λαύσει τοῦ τῆν γλώσσᾳ τῶν πα-
τρῶν τοῦ ὡς ἱερὰ παρὰ τὰ ἑθνη καὶ
ἐπίμαχος ὁ δὲ, ἐστὶ τῆς τῆς ἀ-
λώσεως.

Ἡμεῖς, καὶ μὲν ἐκ τῆς παλαιᾶς
τῶν τοῦ Αἰγύπτου πελάγους καὶ τῶν
παρὰ τῇ Μικρασίᾳ Λυκίων Σπορά-
δων, μακρὰν τοῦ πόντου τῆς ἑρ-
γείας, γυναικίζουσα τῇ ἐπὶ τῆς Μεσο-
γείου Ἀσιτικῇ Συρίᾳ καὶ τῇ γῶρᾳ
τῶν ὠκεανῶν, ἀπὸ τῶν μέσων τῆς
ἐκ τῆς πρὸ Χριστοῦ ἐκστρατείας
μειωθεῖσα καὶ ἀπωλείσθησας ἐλευ-
θερίας τῆς ἀποδοχῆς, ἡ Κύπρος ὑ-
πῆρξεν ἁλλήλοδιδόχως ὁ πρῶτος
ἐκ τῆς ἐκείνης ἐποχῆς τῶν ἐπιδει-
κνύμενων ἐπὶ τῇ Συρίᾳ ἢ τῇ Αἴγυ-
πτῳ. Ἀπεμεινωμένη, ἐκ τῆς φύσε-
ως, τῶν Ἑλλήδων πόλεων καὶ νή-
σων, πεζομένη ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πολ-
λαπλῶν ξενικῶν στοιχείων, οἷον εἶχεν,
οὐδὲ ἠδύνατο νὰ ἐχῇ τὸν βοηθόντα
ἐν ἀρετίμοις καιροῖς. Εἰς τα ἑθνητικὰ
βλέπομεν τοὺς Κυκρίους ἐξ ἀνίγατης
προσφέροντας τὰς ὑπηρεσίας τῶν τοῖς
καταρτίοις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, με-
τὰ τῶν δὲ ταπεινῶν Ἰωνῶν τῆς
Μικρᾶς Ἀσίας, Κέραι, Παμφύλους,
Λυκίους, Σαμίους, ἰκνύουσας ὅσους κα-
τέχοντες τὸ ρεῦμα τῆς Περσικῆς ἐπι-
δρομῆς, ἀδυνατοῦντας νὰ ἀντίστην
ἄλλως. Ἡ Γενικὴ εὐτοῦ τῶν πατρι-
κῶν τῶν ὑποδούλων γῶρᾳ, μετὰ τοῦ
Μεγάλου Βασιλέως συμπράξας δὲ, ἡ
δικαίᾳ μόνον τοῦ Κυκρίου, διότι καὶ
αὐτοὶ, ὡς οἱ προμνησθέντες, ἐ-
ναγκαθήμενοι, συμμειέρον τοῦ ἀγῶ-
νος οἷον πλοῖον καὶ ἀδρόν. Ἄν οἱ
Ἀθηναῖοι ἢ οἱ Σπαρτιάται καὶ αὐτοὶ
δυσκόλουν ὑπὸ τὸ ἀνέναντον τοῦ βί-
βου, πεζομένοι, μὲν τα δεινὰ τῆς
τορρινίδος ὑπεστάμενοι, οἷον συμ-
μάχων στερούμενοι καὶ οὐχὶ ἀπεμει-
νωμένοι, ἀμυδρόλοισι, ἂν θὰ ἔρριπτον
εἰς τα φρεσὶ των τοῦ προσδιδόντος
τοῦ Βασιλέως τῶν Περσῶν. ὅπως ἐ-
νεῖ λόγους ὕδωρ καὶ γῆ, δια τὴν
προστέλλαντες αὐτοῦ. Καὶ ἡ γῆ καὶ
τὸ ὕδωρ τῆς ἀλθούσης παρὰ τῶν
κυπρίων ἀνῆκεν ἀσυχῶς τῷ τότε
Μεγάλῳ Ἀδυνῶν Κασσιανῇ, πάντα
οἱ μενεμῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀνῆκε-
ος ἡ ἀνίστασις ἡμεῖς θεωρητῆς ὡς

ἐν τῇ πόλει, ἀνέπνευσε καταστροφικῇ τῇς
χώρας τῶν, ἥς προσηνίζοντο ἔτι
το μέλλον ὑπὲρ τῆς μετέπειτα
ἀνάλυσις τῶν πραγμάτων. Ἡ ἄμα τῇ
ἐκέρχῃ τῶν Μηδικῶν μετὰ τῶν Ἰω-
νῶν συμμοχλῇ τῶν εἰς τὴν Ἰωνικὴν
ἐκέρχοντο, ἡ ἱερωμένη δὲ τῶν ἐν τῇ
Ἰωνικῇ Βασιλείῳ Κυπρίῳ, κα-
ταστροφικῶν διὰ τοῦ στόλου τῶν
τοῦ Περσικοῦ φρουρῶν, διὰ τοῦ
ἀνὰ πλοῦς ἐκέρχοντο τὰς σκῆπας
ἐν τῇ μετὰ τῶν πολυαριθμῶν
Περσῶν πελομαχίᾳ δὲν ἐνιστάτο οἱ
Ἀθηναῖοι καὶ ὑποδουλοῦντο, πᾶς τις
δύναται νὰ εἰκάζῃ ἐπὶ τὸν ἐνεργὸν μέ-
ρος θὰ εἰλάμβανον οὗτοι εἰς πᾶν ἑλλη-
νιστὴν ἐγγείρημα. Ἀποκρίας κατὰ τὸν
εἰς ἀγῶνα κατ' ὁμοφύλων, ἀλλ' ὁ ἄ-
μετροληπτὸς κρίνων δὲν κρίνει ὅτι
ἐν τῇ τοῖς Κυπρίοις εἶναι ἐτήρησαν
πρὸς τὰς σπουδὰς, ἔστι καὶ φαινομέ-
νους φιλίας, ἀντοχῇ καὶ καρτερίᾳ.
τῇς θαυμαζόντες τὴν ἀνδρίαν τῶν
Σικελίων ναυάρχων Θεομήτορος καὶ
Φυλάκος πρὸς τὰς τῶν Αἰγυπτίων
τριημῶν κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῇς

Σικελίας, διὰ τὴν μὴ θαυμαζόμε-
νους τοῦ πολεμικοῦ θάρρους τῶν Κυ-
πρίων Τιμώνατος τοῦ Τιμαγόρου καὶ
Γόργου τοῦ Χερσίου, διὰ τῶν 150 αὐ-
τῶν πλοίων, κρατήσαντες ἐπὶ πολὺ
τὰς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πελομαχίας
ἑλληνικάς; Μήπως ἡ ἐντοχὴ ἐκεί-
νη δικαιολογία τῆς Βασιλείας; Ἀλλ'
καρτερὸν ἄρτιμίας, ἀπεχρυσῆς
τῆς ναυμαχίας, καὶ ὁ μηδιστὴν πε-
ποιθῶσι ἐχούσης πρὸς τοὺς συμμο-
χλους Ἰῶνας, Κυπρίους, Αἰγυπτίους.
Κυρῶν καὶ λαϊκῶν, μήπως αὕτη ἡ
δικαιολογία δύναται νὰ ληφθῇ ὑπὸ
ψῆι πρὸς ἀναίρεσιν ἀναμειβητέου
γεγονότος; Τὴν ἀνδρικήν ἐνίσταται
τῶν Κυπρίων καὶ ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν
Μαραθῶνι ἀνωμολόγηται οἱ πλείστοι
τῶν ἱστορικῶν, ἡ περὶ αὐτῶν δὲ σχη-
ματισθεῖσα καλὴ γῶμη βεβαίως ἐ-
φείλκεται ἐν τῇς ὀλίγου χρόνου δια-
στήματος τῇ προσοχῇ καὶ μίση-
μον τῶν νικητῶν, ἵνα μὴ λαθῇ πο-
λεμικὴ τὸ ἥθος, παράγωγάς συντε-
λεστικὰς τῇ ἑλληνικῇ ἐκόντητι,
στερηθῇ ἐπὶ πλοῖσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς
ἐκέρχοντο. Πλησιέστερος ὁ Λακεδαι-
μόνιος ἦρας τῶν Πλαταιῶν Παι-
σανίας, πλείονος πρὸς τὴν Κύπρον με-
τὰ τοῦ στόλου του, ἀπὸ τῆς τῆς
ἐκέρχοντο τῶν Κυπρίων, ἡ ἐπιστροφὴ
τῆς ἀκλουῦσας ἡ ἀντιθετὴ τοῦ συνε-
τοῦ ναύαρχου Ἀθηναίων Κίμωνος,
οὗτος καὶ ὁ νεκρὸς ἐνίσταται τοῦ

φρίνικας καὶ βαρβάρους. γὰρ οἱ τοῦ
Πλούταρχου αὐτοῦ μόνου πρωτοῦ
του νὰ ταπεινώσῃ καὶ συστειλῇ τοῦ
Μεγάλου Βασιλείου τὸ πρόηγμα.

Οἱ πλείστοι τῶν Κυπρίων Βασιλείῳ
ἀπαρτοῦν ἐξ ἑλληνίζοντων, οὐδὲν ἔχον
φρικτικῶς μετὰ τὴν ἀπίστωσιν τῶν
Περσῶν. ἐκπεμνέται ἐν Κύπρῳ, οὕτω
οἱ τὸ ἔργον τῶν ἐν Τροίᾳ κατελθόντων
πολεμιστῶν Ἑλλήνων συμπλη-
ροῦνται διὰ τῆς Κιμωναίου Σουλῆνης,
οἱ ἧς αἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἑλληνίδες πόλεις
αὐτόνομοι ἀνακηρύσσονται.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνδιαφύωμεν
ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ παρούσῃ μελίτῃ περὶ
τῶν ὑπο ἰθνητῶν ἀποφῶν ὠρελαίων,
ὧν ἔγινετο πρὸς τὸν εἰς κοσμοκρίτης
ἥρωα βασιλεῦς, ὁ τῆς Σαλαμίνος καὶ
ἀσολούθως βασιλεὺς τῶν Βασιλείων
Κύπρου Εὐαγόρας. Ὁ Ἰσλαμὶτῆς ἐν
τῷ πρὸς αὐτὸν ἔγλωσσῳ ἔχεται τὸν
βασίληα τοῦ νεοεγγύως καὶ ἡρωϊκοῦ καί-
νο, Βασιλείως, τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς γῆς
ἐργασταμένου, ὑπ' αὐτῶν δὲ τῶν
Ἀθηναίων τιμηθῆναι διὰ τοῦ τιμητι-
τοῦ τ. τ. τοῦ πολίτου Ἀθηναίου. Καὶ
ὅτι ἐν Κύπρῳ ἐπνευσεν ὁ τῆς Ἰλαυθε-
ρίας ἀἷρ, πάντες ἔστρεψαν τὰς βλέ-
φας πρὸς τοὺς Κυπρίους, ὧν πρότε-
ρον μοιραίως ἡμισηθεῖτο ἡ ἀρετὴ.
Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Σπαρτιάται, οἱ δύο
τότε ἐσχυροὶ τοῦ Πανελληνικοῦ πα-
ράγοντες, ἐκζητήσαν τῆς φιλίας
τῶν, δυστυχῶς δὲ, διαρρουτῶν τῶν
φυλετικῶν ἐρίδων, οἱ Κύπριοι δὲν ἐμει-
ναν ἀμέτοχοι τῆς ἀδελφικότητος πί-
λης. τιμωρηθῆναι ἀσολούθως διὰ τῆς
ἐπιστοχύντου καίνης τοῦ Ἀνταλακίδου
συνθήκης, ὑπὸ τῶν Περσῶν ἐκ νέου ὑ-
ποδουλωθέντες, μετ' ἀγῶνα δὲ ἀνίσαν
πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ διασφαλίαν ὁλοκληρῶν
ἀπαδείξαντες οἷον αἷμα ἐν ταῖς φλι-
ψιν αὐτῶν ἐνυπῆρχε φλεγον καὶ ἡρω-
ϊκῶν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἀνταμνησέω,
τῶν καὶ τῆς μετ' Ἑλλήνων πολεμι-
στικῶν συγχρωτίσεώς των, ὧν καὶ τὰ
ἦδη καὶ τὰς παρεδόσεις περιλαβὼν
καὶ υἱοθέτησαν.

Οὕτως ἑλληνισθέντες καὶ ἦδη
Ἑλληνικὰ λαβόντες οἱ Κύπριοι ἐπει-
κυσαν ἐφ' ἑαυτούς τὰς συμπαιδείας
τοῦ Μεγάλου Ἀρσενίου, κατὰ τῶν
διαδόχων τοῦ ὁποίου καὶ ἰδίως τῶν
Αἰγυπῶν Πτολεμαίων, πολλὰ δια-

Εἰς ἐπώδυνον ἀπολόγητον κόψαντες
 ὑπεδούλωτον ἐπὶ Ὀθωμανοκρατίας ἐν
 γένει καὶ Τουρκοκρατίας εἰ Κύπριοι,
 μύρια ὅσα ὑπέστησαν τὰ θεινὰ καὶ
 τὰς κακώτερας, ἐν ταῖς συχναῖς αὐτῶν
 διαμαρτυρίαις καὶ ἀνιστάσεσι πᾶν-
 τος τὰς προσηκουούσας διὰ θυσίων αἵμα-
 τος νὰ καταδειχῶσι τὸ ὑπερῶς τοῦ
 ἐθνισμοῦ τῶν καὶ τῆς ἐξοχότητος τῆς
 πίστεώς τῶν. Ἡ αἰὶς ἐν ταῖς ἀρχαῖς
 αἰς χρόνοις συνεδίσθη εὐδορρήκτως με-
 τὰ τῶν τότε ἡρώων καὶ ἰθιμῶν ἡ ἡρη-
 σία τῶν ἡρώων ἐκὺπρω, οὕτως ἐπὶ ταῖς
 μετέπειτα σὺν τῇ λατρείᾳ τῆς Ἱερῆς
 ξοῦς ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
 σίας αἱ ἀναμνηταὶ τοῦ παρελθόντος
 ἀμειψαίως συνεσφίγγθησαν, μετὰ ὅσας
 οὐκ ἔχουσιν ὑπερῶς ἀνεργίας καὶ πει-
 σιας τῶν ἀντιφρονούντων ἐπὶ τοῦ ὅτι
 καὶ ἀλλοδοξῶν ὁ ἐθνολογισμὸς τῆς Νή-
 σου δὲν ἐκτετεύχθη, κατὰ τῆς ἱερᾶς οὐ-
 κεν ἀντιφρονούντος τῆς Ἑλληνικότητος τοῦ
 Κυπριακοῦ Λαοῦ οὐκ ἐκτετεύχθη αἱ
 τόσαι καὶ τόσαι τῶν ξένων ἀπόπειραι
 βίαιου ἢ οὐ βίαιου ἐπὶ τῆς
 Λατινοκρατίας εἰργάσθη ἀπιστήσας
 τοὺς Κυπρίους τῶν πάντων, ἀνὰ ἀπο-
 λυτῶς ὁ Πανισλαμισμὸς συνετέλεσε
 πρὸς τὴν θῆψιν καὶ καταστροφήν,
 οὐδόλως ἡδυνήθησαν ἀμφοτέρω, δια-
 δοχικῶς κρατήσαντες, νὰ κατακτείνω-
 σιν ὁ πᾶσι τοῖς ἀριστοῖς περιστάσεσι
 τὸ ἐθνικοθησικαὶ τῶν Κυπρίων αἱ

σθῆμα τὰ ἐν ταῖς οὐκ ἀδυναμίαις καὶ
 τῶν ἀδυναμιῶν τῶν ἰδίως προλεπτῶν δια-
 τῆς ἱστορίας ἀνελίξεως τῶν γεγονό-
 των τῆς ἡλιατῆς ἐκείνης ἀνίστασιν,
 τὴν προεγγέλλουσαν διὰ ἀφάρτου δύ-
 ναμιν τὴν βελτίωσιν τῶν τυχόν
 πάντες πλεονεξίας τοῦ λαοῦ.

Οὐδεὶς ὑπάρχει βεβαίως ὁ ἀγνοῶν
 τὸ Κυπριακὸν μαρτυρολόγιον ἐπὶ τῆς
 ξενικότητος, καθ' ἣν καὶ ὁ πληθυ-
 σμὸς τῆς Νήσου μέχρι τοῦ παρελθόν-
 τος αἰῶνος ἐμειώθη εἰς 40.000 κα-
 τὰ τῶν ἐκ τῶν δαιμόνων, τῶν ἀπιστεῦτων
 ἀτιμώσεων, ἀρπαγῶν, στερήσεων καὶ
 τῶν κακῶν. Ἐν τῇ παλαιᾷ ἐ-
 νταύτῃ τῆς γενικῆς ἀπιστίας καὶ
 παραμαρτυρίας τρομακτικῆς ἀναφρί-
 νεται ὁ χαρακτὴρ τοῦ Κυπριακοῦ
 Λαοῦ, διαμαρτυρομένου ὅτι μὴν διὰ
 στίξεως, ὅτι οὐκ διὰ αὐτοθυσίων, ἐ-
 νεργειῶν εἰς ἡμίρας τῆς πλήρους
 αὐτοῦ δραστεως καὶ αὐτοπαρηΐσεως.
 Καὶ μὴ πως εἰ Κύπριοι οὐκ ἔχουσι νὰ
 προστεῖται τοὺς ἰθαγενεῖς μαρτυ-
 ρίας τῶν ὑπὲρ τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ μετὰ

τοῦ θανάτου των συ δεινότης πίστε-
 ως των; Τὸν μαρτυρικὸν θάνατον
 τῶν δεσποτῶν ἀνέχον Κύπριοι με-
 τὰ τριετὴ εἰσβολὴν προσημνητῶν ὑ-
 πὸ τὴν ἐκείνων ἡ ἀπορία ἡ ἀπορ-
 νήσας τῇ πίστει τῶν πατέρων τῶν
 παλαιῶν ἀνδρῶν τῶν τοῖς πρώτοις
 χροῖσις τοῦ μαρτυρίου τοῦ Χριστιανισ-
 μῶς, τὸν δὲ ἡρωισμόν τῆς εἰς τὸν ἀ-
 εὐρίσκειται ἀντιπαράθεσης μετὰ τὸς πα-
 τέρων τῆς Κύπρου Μαρίας τῆς Συγ-
 κλησιακῆς καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπεθῶς φέρον-
 τες δὲν δύνανται ἢ νὰ θαυμάσωσι.
 Τὰς ἐν Λευκωσίᾳ πράξεις τοῦ 1821
 τοῦ αὐτοῦ προβάλλουσιν ἐκτός τῆς ὑ-
 ποκειμένης, ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν ἤθελον ἀ-
 παθῶς προσιδῆσαι πρὸς τὸ ἐγγυητήριον
 τῶν Φιλικῶν; Καὶ οἱ ὑπὸ ἐλευθερί-
 ους θερμοῦς διεκόμενοι οἱ Κύπριοι, ἀ-
 κούσαντες πρὸς τοὺς ἀδελφούς τῆς φωνῆς
 τῆς ἀγῶνις (ζυμῆς) Μητρός καὶ ἡλικί-
 ατος ἡλικίας ἐκπευσαν εἰς τὰς ἀγῶ-
 νας αὐτῆς, πάντες οἱ ἐκ τῶν ἀρμα-
 θῶν, ὁμοφρονῶς ἀνεγνώρισαν τὴν ἐν
 πολέμῳ ἀντοχήν καὶ καρτερίαν αὐ-
 τῶν. Εἰς ἀνίστην ἀγῶν' ἀτυχήσαντες,
 εὖχῃ ἦτο· ὁρεῖσθαι νὰ μὴ στεροῦμεν
 τοὺς ὁμογενεῖς ἐκείνου ἐκείνους, οἵτινες
 ἐπράξαν τὸ καθήκον των καὶ ἐτήρησαν
 τὸν ἔθνον των. Καὶ τοῦ ἐπαίνου εὖ-
 τοῦ δικαιοῦνται καὶ ἀξιοῦνται οἱ ἐλ-
 ληνόπιδες Κύπριοι, συνεχίσαντες
 αὐτῶν τὸ ἔργον τῶν πατέρων των κατὰ
 τὴν ἱερόν τοῦ 1821 ἀγῶνα, ὅστις ἀ-
 πεδῶκεν ἡμῖν ἔστω καὶ μίαν γωνίαν
 τοῦ ἐλληνισμοῦ (λευθέρου), πυρῆνα
 τῶν διανοημάτων, καὶ πόθων πάντων
 ἡμῶν. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκούσι νὰ κα-
 ταδείξωσι τὸν ἑθνικόν χαρακτήρα
 τοῦ Κυπρίου, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ δυνά-
 σαι του οὐδέποτε ἀμνηστος ἡς ἐλ-
 λικῆς προελεύσεως του ἐν αὐτῇ-
 ἡ ἀνταρτήσῃ ὑπὲρ τοῦ οὐδ' ἀφῆκε ἡττίαν
 τοῦ συνεπιβλήτου καὶ ἐλευθερίας ἐκδη-
 λού, τοῦ φρόνημα τοῦ οὐδόλως διεισ-
 ρηστῆς ἐν τῇ ἑθνικῇ συνεπιδόρμει-
 τος ἐπὶ ταύτῃ περιγραμῇ τοῦ δαψν-
 τος ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι του.

Ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν ἀσχετί-
 τητά δὲν παρεμειλήθησαν ἐν Κύπρῳ
 οἱ γυναικοὶ, ἱππαιτικοὶ καὶ οἱ τῆς ἀρ-
 ματηλασίας ἀγῶνες, ἐν τοῖς μετέπει-
 τα δὲ χρόνοις εὐτε ἡ κατὰ Ἡλιοδὸν
 πάμμεχος πάλη τῶν Κυπρίων ἐν τοῖς
 χωρίσις ἰδίως (ἐλθρομένη), εὐτε ἡ
 σφινδόνη, εὐτε ὁ δίσκος, εὐτε τὸ αἶμα,
 εὐτε οἱ πολεμικοὶ μεταμαχιστῶν, καὶ
 ξιφῶν χοροὶ, εὐτε οἱ ἐξ ἐκείνης κόμης
 ἡ χωρίων ἐν ταῖς παλαιστικαῖς κυρί-
 ως προσερχόμενοι ἀθληταὶ παλαισταί.
 Τὰς ὅλως ἑλληνικὰς ταύτας παιδικὰς
 καὶ ἀγῶνας, ὡς οἱ ἀρματοὶ καὶ

κλείστας ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ὅροις πρὸ
τῆς ὑπερβαλλούσης ἐτήρησαν, μετ' ἑ-
θνικῆς ὑπερηφανείας ἐτήρησε καὶ τη-
ραὶ ὁ Κύπριος ἀγρότης ἐν παλαιῶν
παραδόσεων, ὅπως ἡ ἑσπέραις αὐταί,
ἀναπολοῦναι ἡμῖν τοσαύτας καὶ τη-
λιαυτάς ἐνδοξούς σιλικας τὰς ἑλλη-
νοκυπριακῆς ἱστορίας, εἰσαχθῶσι καὶ
πρὸς τῇ ἀνεπτυγμένῃ τῶν πόλεων
κοινωνίᾳ, εὐτὼ δὲ σὺν τῇ πνευματικῇ
ἀναπτύξει τῶν Κυπρίων ἑλληνοπαιδῶν
ἐξ ἰσοῦ συμβαδίσῃ ἡ σωματικὴ αὐτῶν
εὐεξία καὶ ρώμη, ἀμοτίτοιτοι προαγ-
γίλλουσαι τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἑλλη-
κῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων, προδόντων τοῦ
ἐκπαιδευτικοῦ μεγαλείου τοῦ ἑλλη-
νικοῦ πνεύματος.

Τὴν πρώτην ὥρην εἶδμεν κατὰ τὸ
1896 ἡ Λεμεσός, εἶτα ἡ Λευκωσία
διὰ τῶν παγκυπρίων ἀγώνων καὶ ἤδη
πάλιν ἡ Λεμεσός διὰ τῶν κατ' Ἀ-
πρίλιον ἐκστρωτῶν ἔτους προαγγελλέν-
των ὑπὸ τῆς ἑπιτροπίας τοῦ Γυμνα-
στικοῦ Συλλόγου κατὰ Οὐόμπια, εὐ-
δόλως ἐκμυθεύονται, ὅτι καὶ οἱ
παύται τῆς ἑσπέραις τοσαύτα ἐπα-
γαληπτικῶς διεξόντες δείγματα εὐλα-
πείας, ὅς ἐφικνύσονται κατὰ τὴν ποσ-
εχὲς ἔτος τοὺς δικαίους ἐπαύρους τῶν
πενούτων διὰ τὴν Κύπρον καὶ αὐτοὶ
προκηρύττοντες τοιαύτους ἀγῶνας ἐν
τῇ φιλοξενίᾳ πόλει τῶν Τιμῆ καὶ εὐ-
γνωμοσύνη τοῖς ἐπὶ ταύτῃ Ἑλλη-
κῶς ἀχρὶς ὥρας ἐργασθεῖσι, λέγω δ'
Ἑλληνικῶς, ὅτι, καθ' Ἡρόδοτον,
« οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες συνεσταθη-
σαν ἀποκλειστικῶς χάριν τῶν Ἑλ-
κῶν. » Ἡ δὲ ἡ πατρίς τοῦ Περικ-
κλίου καὶ Δημοσθένους χαιρετίζει
τὴν Κύπρον καὶ ὡς οἱ ἐν Ἀθήναις Ὀ-
λυμπιακοὶ Ἀγῶνες τοῦ 1896, ὥ-
καὶ πάλιν οἱ Παγκύπριοι τοῦ 1899 θὰ
συνιελίσωσιν εἰς ἐκτίρωσιν τοῦ ἀξιο-
ματός, καθ' ὃ τὰ ἐστικα ἐνὶς ἑσ-
οῦν ἐμκαυρὶ καὶ εἰς λήθη. ἔχει ὁ πεν-
δαμνὲς χρόνος ἀρκεῖ ὁ λαὸς αὐτός
ν' ἀναπνεύσῃ τὴν ζωογόνον αὐραν θε-
σμῶν φιλελευθέρων καὶ νὰ αἰσθάνῃ
συνεπῶς ὅτι ἐν ἑαυτῷ ἐυπάρχει τὸ
κρατῶν τὴν ἐλπίδα ζωῆς τῆς πε-
πειθήσεως. Εὐτυχῶς, ὑπὸ τὴν αἰγίδα
πεπολιτισμένου καὶ φιλελευθέρου Κρά-
τους διατελῶν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ὁ Κυ-
πριακὸς λαός, ἀπέδειξε τὴν ἐρῶν τῆς
τοῦ αὐτοῦ ὀρθοῦς ἀξιώματος, ἐν τῇ ἀ-
ποράσει δὲ τῆς ἀντιστάσεως Παγ-
κυπρίων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ὅτι ἐ-
πιθυμεῖ νὰ ἐπενδύσῃ ἀνατιλοῦντας τὰς
ἡμέρας ἐκείνας αἰτίαις προσωρίσθησαν
νὰ κλείσωσι τὴν δυνάμιν τῆς ἐνδο-
κίας τῶν ἑλληνικῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ COOP 2002

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΜΕΛΕΤΗ ΗΜΕΡΑ: 20/4/2002

ΕΘΝΟΣ

Ἡ πολιούχος τοῦ Ἀστερος, ἐκ τοῦ
 Ὀλύμπου κατερχομένη μετα πάροδον
 τῶων καὶ τῶων εἰώλων, ὡς ἐπὶ τῶν
 ἡμερῶν τοῦ Κίτιου καὶ Ἀδωνος,
 προσκλινομένη τέρπεται κατὰ τῆς
 αἰτίας καὶ δόξης λαόν, θά στί-
 ψη βιβάζειν οὐ μόνον τοὺς νικητάς
 τῶν Παναθηναίων Ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ
 ἰακύνους, ὅσοι τῇ ἀναστάσει αὐτῶν
 θεώρησαν προσήκουσαν τῷ Κυπρια-
 κῷ Λαῷ, παραμηνίας τοῦ ἔχοντι τὰς
 θεσπισίας καὶ ἀξίας θεομασμοῦ Ἑλ-
 ληνικός τοῦ παραδόσις καὶ τὰς ὑπὲρ
 τῆς Ἑλληνικῆς ἰδίας ἀναμνησθητι-
 τους ὑπηρεσίας τοῦ.

Ἐγγράφον ἐν Λίανται κατὰ μῆνα Φεβρου-
 αρίου τοῦ 1899.

Γ. Ι. Φ